

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/636/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812215857
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812215857.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa X., zastúpeného B. proti odporcovi Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, T., zastúpeného A., o zaplatenie 478,39 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. februára 2014, č.k. 12C/303/2012-122, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 93,44 Eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 25.01.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 43,74 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázal na ust. § 43 ods. 1, § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 142 ods. 2 O.s.p. V odôvodnení uviedol, že nárok na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 93,44 Eur s úrokom z omeškania titulom zmluvy o pripojení si navrhovateľ uplatnil dôvodne. Nárok na náhradu škody v sume 384,95 Eur okresný súd zamietol. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. V konaní si náhradu trov konania uplatnil len navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý tvrdil, že vstúpil do konania len v časti sporu o zaplatenie náhrady škody, ktorý návrh súd navrhovateľovi v celom rozsahu zamietol. Podľa právneho názoru súdu však nie je možné, aby vedľajší účastník vstúpil do konania len pre časť sporu, pretože je to v rozpore s ustanovením § 93 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník na strane odporcu si v konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za 2 úkony právnej služby po 28,22 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - odpor proti platobnému rozkazu) + 2 x režijný paušál po 7,63 Eur, spolu náhradu trov konania vo výške 71,70 Eur. V sporovom konaní vedľajší účastník hájil záujmy odporcu, ktorý bol v spore neúspešný vo výške 93,44 Eur a úspešný vo výške 384,95 Eur. Pomer úspechu vedľajšieho účastníka k neúspechu v konaní bol 80,5 % : 19,5 %. Čistý úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní bol vo výške 61 %, preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 43,74 Eur (61 % zo sumy 71,70 Eur). O povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania v celkovej výške 43,74 Eur vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu k rukám jeho právneho zástupcu rozhodol súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom.

Uviedol, že do konania vstúpil za účelom ochrany spotrebiteľa (odporcu) len v časti nároku na náhradu škody, v ktorej bol odporca úspešný, a ktorú si navrhovateľ uplatňoval ako zmluvnú pokutu. Nesúhlasil preto s názorom okresného súdu, ktorý mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v nižšej sume, ako si uplatnil, poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že ako právnická osoba, zameraná na ochranu spotrebiteľov, môže vykonávať svoje oprávnenia v konaní, v ktorom je uplatňovaných viacero nárokov so samostatným skutkovým a právnym základom a môže tak vstúpiť len do určitej časti sporu, ako to bolo v danom prípade. V opačnom prípade by tak pôsobenie vedľajšieho účastníka nebolo relevantné voči nároku, ktorým by nedochádzalo k porušovaniu spotrebiteľských práv. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.12.2013, sp. zn. 6Co/699/2013, v zmysle ktorého súd nevidel dôvod, prečo by vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa pred uplatňovaním nekalých podmienok, nemohol do konania vstúpiť len v tej časti uplatneného nároku, v ktorej považuje nárok za uplatňovaný v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. Účelnosť vynaložených trov konania vedľajší účastník odôvodňoval čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ, čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka zmenil tak, že mu prizná náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, a to vo výške 71,70 Eur. Rovnako si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,58 Eur.

Písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 478,39 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že odporca na základe uzatvorených zmlúv o pripojení a dodatkov k zmluvám využíval verejné telekomunikačné služby s tým, že za tieto služby odporca neuhradil sumu 93,44 Eur. Zvyšnú časť sumy 384,95 Eur si navrhovateľ uplatnil titulom náhrady škody. V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý navrhol žalobu v časti ohľadne náhrady škody zamietnuť, pretože v tejto časti nachádzal porušenie spotrebiteľských práv a zvyšok nároku vylúčiť na samostatné konanie, pretože v tejto zvyšnej časti porušenie spotrebiteľských práv nenachádzal. Okresný súd návrhu vyhovel v časti a napadnutým rozsudkom odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 93,44 Eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 25.01.2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti ohľadne sumy 384,95 Eur návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu s poukazom na pomer úspechu vedľajšieho účastníka, ktorý hájil záujmy odporcu, ktorý bol v spore neúspešný vo výške 93,44 Eur a úspešný vo výške 384,95 Eur. Čistý úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní bol vo výške 61 %, preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 43,74 Eur (61 % zo sumy 71,70 Eur).

Predmetom odvolacieho konania je výrok napadnutého rozhodnutia o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Ustanovenie § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku ponesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváža neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil. Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v zmysle podaného odvolania vedľajšieho účastníka spočívalo na právnom posúdení otázky, či právo na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, podporujúceho v konaní v časti úspešného a v časti neúspešného odporcu, sa vzťahuje iba na tú časť uplatneného nároku, ohľadne ktorej vstúpil na podporu spotrebiteľa (odporcu).

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ustanovenie § 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenia § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviaže právo na náhradu trov konania výslovne na odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok, a to podľa miery úspechu vo veci.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad pomerného úspechu má rovnako ako procesne pomerne úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Nakoľko odporca bol v spore neúspešný vo výške 93,44 Eur a úspešný vo výške 384,95 Eur, správne okresný súd uviedol, že čistý úspech odporcu v konaní bol vo výške 61 %. Vzhľadom k tomu, že odporca si náhradu trov konania neuplatňoval a z obsahu spisu mu vznik žiadnych trov nevyplýva, okresný súd správne priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia procesne pomerne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 43,74 Eur (61 % zo sumy 71,70 Eur). S poukazom na vyššie uvedené tak námietku vedľajšieho účastníka, že má právo na náhradu trov konania pre tú časť uplatneného nároku, ohľadne ktorej vstúpil do konania na strane odporcu, v ktorej bola odporca úspešný, posúdil ako neopodstatnenú.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a ani si ich neuplatňoval.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.